

Bakalářská práce Ivy Hlaváčkové
Vzdělávání Romů na území bývalého Československa od roku 1945 po současnost

Posudek oponenta

Iva Hlaváčková se rozhodla popsat přístup státní politiky ke vzdělávání Romů v průběhu posledních šedesáti let na území bývalého Československa, s důrazem na rozbor vývoje tohoto přístupu po roce 1989.

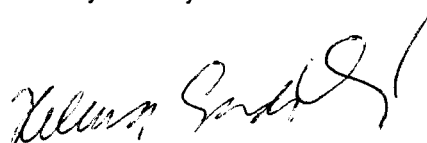
Již s ohledem na vymezení tématu je jasné, že práce výrazně převyšuje svým obsahem i rozsahem povinné omezení bakalářské práce a převyšuje i rozsah práce diplomové. Vymezení tématu pokládám také za zásadní problém celé práce – pro bakalářskou práci je příliš rozsáhlé a při zpracování by mohlo svádět k přehledovosti a automatickému přejímání pohledu autorů, kteří se již tématem zabývali. Iva Hlaváčková se tomuto úskalí dokázala velmi úspěšně vyhnout.

Především oceňuji velmi precizně rozpracovanou osnovu nejen celé práce ale i jednotlivých kapitol - v podstatě každá druhá kapitola práce by mohla být tématem další samostatné práce. Přesto se Iva Hlaváčková neomezuje na pouhý nástin či výčet ale citlivě kriticky hodnotí zmiňované přístupy. Zatímco část věnovaná období komunismu je spíše částí přehledovou, ve které Hlaváčková pracuje především se sekundární literaturou, stěžejní část práce se věnuje rozboru a kritice změn v přístupu ke vzdělávání Romů po r. 1989 a ta je zvládnuta velmi dobře. Za zvláště přínosný je pak pokládám rozbor praxe ve vzdělávání po r. 1997.

Právě proto, že je práce velmi dobře strukturována a promyšlena, by si mnohé kapitoly, tak, jak je Hlaváčková pojímá, zasloužily větší prostor a podrobnější zpracování (například se nabízí důkladnější práce s primárními prameny především pro období 1945-89, podrobnější rozbor přístupu slovenských autorit, problémy spojené s pedagogické psychologickými testy, mechanismy přeřazování romských dětí do tzv. speciálních škol atp.). Doufáme, že se podrobnějšímu rozpracování bude sama autorka dále věnovat.

Práci by také prospěla pozornější redakce, především co se týče některých formulací (viz např. str. 18 - Kritika tohoto stavu byla dávána za vinu především samotným Romům, ne školskému systému) a interpunkce – především co se týče uvozování (Antropoložka Mgr. Markéta Hajská uvádí: Koncepte respektuje dvě zásady: právo dítěte na vzdělání a snahu udržet v ČR jednotnou školskou soustavu. ... Z hlediska systémové pedagogiky je významné, že otázky vzdělávání Romů jsou včleněny do celkového systému řešení využívajících vyrovnávacích postupů.", str. 53). Větší péči by také autorka měla věnovat způsobu bibliografického zpracování elektronických zdrojů.

Předkládanou práci navrhuji ohodnotit jako výbornou.

Mgr. Helena Sadílková, 16.6. 2008